

Nepodpisani se depis na tiskaju. Pripisana sei pisma tiskaju po 5 avlji svaki radak. Oglaši od 8 redakata stote 80 mk., za svaki radak više 5 mk.; ili u službu opštovanja na pogodbe sa upravom. Novci se štilla poštarskom uputnicom (sa segno postate) na administraciju "Naše Sloga". Ime, prasime i najviše poštovatno osnudit.

Kom list nadodrije na vrieme, tako to javi odravljivo, u otvorenom pismo, sa kojo se ne plaća poštarske, ako se izvraća napisa: "Roklamsacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nestoga sve povrati". Nat. Pos.

Nepozvani sudije o glagolici.

Mjeseca julija t. g. izdao je u poreču pozнати kanonik Pesante knjigu pod naslovom „Slavenska liturgija sa osobitim obzirom na Istru“ (La liturgia slava, con particolare riflessione all’ Istria). U toj knjizi od 175 strana nastao je g. kanonik pobiti tvrdnje i dokaze g. Volaricu o slavenskoj liturgiji u Istri.

Glasilo zemaljskoga odbora u Po-reču „L’ Istria“ napisala je tim povodom tri uvodna članka o knjižici g. kanonika, podignuv ga u deveto nebo, što je do „temelja“ porušio zgradu dra. Volarica o slavenskoj liturgiji u Istri.

Na tu pisanju g. kanoniku i porečkoga lietiča nismo se obazrieli, zna-juć, da će im se u svoje vrieme od-govoriti kako valja s pozvane strane.

Mjeseca augusta donielo je glasilo austrijskog konservativnog plemstva „Das Vaterland“ uvodni članak pod naslovom: „Pitanje o glago-lici“. U tom članku govori se: o razvitku glagolice, o slavenskih knjigah glagolskim pismenim, o stanju glagolice u Istri, Dalmaciji i Hrvatskoj, o mješanju starog hrvatskog jezika sa novim, o porabi slavenskog jezika u crkvi, i napokon o dozvoli služiti se slavenskim liturgičnim jezikom kod sv. obreda onđe, gdje je taj jezik prestatu rabiti se u crkvi, izstisnut latinskim jezikom.

Pisan rečenog članka hoće pomoći kanoniku Pesante da dokaza, kako do-zvola služiti se slavenskim liturgičnim jezikom kod sv. obreda, nije povlastica slavenskoga naroda, već samo nekojih

plemena, stanjujućih u području starog Ilirika, kod kojih se je sve do danas uzdržao običaj obavljati sv. obrede u tom jeziku.

Ali iz svega se vidi, da se pisac članka „Vaterland“ ne razumije u pi-tanje o našoj glagolici, te da je udario po našoj svetini, samo da ugodi pro-tivnikom Slavenstva. Međutim sto kako se je „Vaterland“ poslužio knjižicom kanonika Pesante:

Doznajemo — kaže — iz knji-žice kanonika Pesante, da je slavenski crkveni jezik u Istri (osim na kvar-nerskih otoci biskupije Krk), te u okolicu Plominu i Kastvu) god. 1857. posvemašno prestao. Tu ga se dakle neki način ne smije opet uvadjeti.

Kaže dalje, da je g. kanonik Pesante svoje mišnje već prije u „Eco del Litorale“ priobčio, a proti njemu da je ustao u prilogu istog glasila kanonik dr. Volaric u Krku. Ali mi ne možemo, kaže „V.“ polemiku nje-gova, i ne gledeć na njen, kadikad ništa manje nego fini ton, kao osobito uspijelu označiti. Naročito, ako kanonik dr. Volaric iz enciklike Benedikta XIV. „Ex pastorali munere“ i one

Lava XIII. „Grande munus“ hoće iz-vesti, da je uporaba slavenskog jezika u liturgiji povlastica svim Slavenom podijeljena, jer se onđe kaže: „fidelis ad religiosae nationi Illyricae“ a ovde „Slavoniae populis“, „Slavonicarum gentium“, „Omnis Slavorum natio“ itd., to valja na to odgovoriti, da je Benedikt XIV. ovu povlasticu u svojoj encikliki izričeno na stanovite biskupije stegnuo, i da Lava XIII. može jedino pod jurisdikcijom sv. Cirila i Metoda nahodeće se Slavjane na umu imati.

Indu bješće požarom uništena, ta od Siketa V. razvaljena, a na istom mjestu sazdana nova, koja je danas, kasnije znatno popravljena od Grgura XVI. i Lava XIII. i tolikoj palaci sakupljeno je mnogo-epomenika iz doba poganske, a k tomu vrijedna i jedna od najznamenitijih zbiraka napisan iz kršćanske dobe, ta galerija slika.

O muzejima i zbirkama umjetnina rodi-ćemo možda stogod u posebnom članku, te smo sada proći da razgledamo bazi-liku Lateranske.

Ova bazilika je svih crkava mati i glava: — omnum osculariar mater et caput. Starinske bazilika, podignuta pod Konstantinom, propade po-žarom god 1808. Darežljivošću pape Klimenta V. bje u našu vremena na novo sazidana, a brigom i voštrom njegovim na-slijedniku efanjo naređena. Ta bazilika ima dva portika; jedan n. z. lavyom prošelju-sa pet ulaza, od kojih svaki vodi u jednu od petorih ladja; drugi povišeni, sa tri ulaza, koja vode u poprečnu lađu.

Netom uđeš u baziliku na pobočna vrata, opaziš na dano lopip spomenik, što ga je Lava XIII. podigao Innocentu III. i jednostavnim napisom: Innocentio III. Leo XIII. Po arculi poprečne ladje diže se oltar konfesije, u kojem su po-hranjene glave poglavica apostolskih Petra i Pavla. Isa oltara jest veličanstvena i volksa abside sva u mozaiku. Oko abside pruža se u polukrug sedme ladja bazilike.

U glavnoj ladji ima po svakoj strani šest velikih stupova, a uz svaki stup po jedan apotol, izrađen od najvretnijih umjetnika. Povrh apotola jest dravjanica slike iz svetog pisma, sest is strog za-vjetja, a dešta je novog. Povrh ovih jest

Dr. Volaric poslao je na to „Vaterlandu“ izpravak, koj ga je donio u br. 246 od dne 6. septembra t. g. i koji je u glavnom sledićeeg sadržaju:

Ja sam odgovorio i dokazao — kaže dr. Volaric — proti tvrdnji pre-častnog gosp. Ivana Pesante u dodatku „L’ Eco del Litorale“, da u Istri, u pravoj, na kopnu Istre, kako on kaže, izključiv otroke u Liburniju, nije slavenski jezik u sv. liturgiji ili — kako na tvrdi — slavenska liturgija (liturgia slava) nikada zakonito postojao, jer Istra nije nikada pripadala k starom Iliriku u orkvenom smislu — pošto jo povlastica za nj uprav bila:

1. Iz izjava istarskih biskupa, na-rođito porečkih, sv. stolici kod obi-čajnih: Visitatio sacrorum limina aposto-lorum, tad iz drugih historičkih podataka, i osobito iz izveštaja Fer-dinanda Ughellia o biskupijama Poreča, Cattaneo, Kopra, Pićna u svojoj „Italia Sacra, editio secunda aucta et emen-data cura et studio Nicolai Coleti, Venetiis 1717“, dokazao sam, da je slo-venski jezik u liturgiji u Istri od starih vremena do sada uvijek zakonito po-stojao, i

2. da povlastica, kako se iz do-tičnih papinskih konstitucija očito vidi, nije bila vezana na koju stalnu po-krajinu, na pojedinu župlju, pošto je bila podijeljena „Fidelis ac religiosae nationi Illyricae“, „Slavoniae populis“ i, da se ista povlastica, prem bi, što se uporabe tiče, mogla biti stegnuta jedino na ona mjesto, kako Urban VIII. u svojoj buli „Ecclesia cath.“ od 29. travnja 1631. propisuje, „Ubi haec tenus praefato idiomatico slavonica

dvanajst proroka, sve od umjetničkih ki-stova iz osamnaestoga veka. Svad crkve tako krasan, da se i neviđe oko ne-rado od njega dioli.

Ova bazilika ima više prokrasnih ka-pela, većinom umjetnina prvoga reda, gdje je rimска aristokracija izkazala svoju da-režljivost i svoj umjetnički ukus. Ova bu-zilika, valjda kao nijedna druga, priteglje-ja k sebi rimsku aristokraciju.

Velike se svetinje duvaju u ovoj ba-zilici: komad sv. križa; komad kamea, na kojem je počivala grobnu prosu, glava Spasiteljeva; više komada odjela Isusa; komad ubrusa, kojim je Isus na zadnjem večeri tro nege svojim učenicom; komad aputve, kojim su ga napojili žuđu; crveni plasti, kojim ga vojnici za ruglo ogrnute; jedan tra de krune; u reljefu oltaru tr-peza od codrovine, na kojoj je misao sv. Petar i njegovi naslednici; pod velikim oltarom kapela sa verigami sv. Ivana apo-lota i evangelišto i mnoga druga zwamo-nosti.

I ova bazilika slali su papa misijo-nare na sve strane sveta: sv. brađu Ci-riila i Metoda k Slavonu, sv. Patrioci k Ircem, sv. Bonifaciju k Nemicom, ov. Au-gustinu k Englezom i dr.

Iz ovoga, što raskorno, svatko uvidju, da je bazilika sv. Ivana u Lateranu za-svakoga kršćanina nukakav „sanctorum“ kojeg se valja primaknuti a nekakvim osobitim strahopučtanjem.

Napram glavnom pročelju bazilike lateranske, nešto malo po strani, ustanovi se obitiba svetinja, koju nijedan hodočašnik ne može miloviti. To su sv. stepenice (scala sancta). To su stepenice iz dvora sovjita bazilika svetoga Krišta u Jerusalimu,

Inzak svakog četvrtka na celi-arku.

Dopisi se vraćaju ako se i neizkušaju.

Nebiljogovan listovi se neprimaju. Predplatni i postoljni stroj c. for., za sejne 2 for. za godinu. Razmjerno for. 2/1, i 1/2 za pol ge-dine. Izvančarne više poštari.

Na malo jedan broj 5 novčić.

Uredništvo i redakcija nalazi se u Via Faruto br. 14.

PODLISTAK.

Moj put u Rim.

(Nastavak).

VI.

Svake godine kuje se u Rimu me-delj, na kojoj s jedne strane bude lik onoga pape, koji vlasti, a označom imenu i godine njegova papijstva, a s drugo je urezan - najznamenitiji čin, što ga je papa tekom one godine izveo. Bez dvoje mora da je veliki vještak onaj, kojemu je usta-takav posao povjerio... jer nije tako labki posao znati odabrat najznamenitiji čin, gdje su svi znamneniti; a opet ga urezati i predstaviti na krovni, neće tekodjer biti najslajđi posao.

Jedno godine, nije toma mnogo, na takvoj medaliji, kao najznamenitiji čin dje-latnosti pape Lava XIII., bili su urezani popravci, što ih je dao izvesti u Lateran. Koji pozna genijalnu djelatnost Lava XIII., pa pomici, koliko toga on u godinu dana izvede, mora zaključiti, da ili je Lateran nešto izvanredna, ili li popravci bijaju ogromni i umjetnički, kad bijaju smatran najznamenitijim njegovim činom one go-dine. Ja velim, da i jednac i drugo, t. j. i Lateran je nešto izvanredna, i oni pa-pravci bijaju veliki i umjetnički.

Lateran je na glazu radi pet oböih crkvenih sabora, koji u njem viedu-koji se u bogoslovnoj znanstvenoj knji-ževnosti svaki čas spominju. Na glazu je još, jer gdje je sada uz baziliku velika trijarkalna palata ili papin dvor. Ta pa-

sivale se: "Amanda" i "Bea brkova". Prostorijske narodne čitaonice bile su dubokim punim, što služi na fapt p. n. dionu ništu i građanstvu trgečića Jastrebarskoga, koje takvom sguđom listom potihli da poduprue tu plemenito namisao. Česti prihod bio je namenjen druži svu av. Oirtili i Metoda za Istru. S veselje možemo konstatovati, da je materijalni uspjeh bio povoljan. Što su tice prikazivanja, mora se priznati, da je vrlo ljepe uspjele, te gladeči predstavu i nehotično si morsao pomisliti si, da slušaš uvjetbane glumce i glumice, no diletan, koji su prvi put stupili na daske. Poglavitna zasluga za to ide velu gospodju Dragom Kleščiću, koji je preuzeo tešku zadatku, da podudara diletanu. I ona je tu zadužila vještvo riječile, o čemu najbolje svjedoči uspješna predstava. Doskora će biti opet koja predstava, pa čemo vas o uspjehu svedobno izvestiti.

Iz Barbane pišu nam 2. t. m. U ovoj obolini je trgatba u običu obilne, u nekojih solih skoro i preobilna, jer bijaše narod u velikoj noprilići za baće. Vina čemo dakle imati obilno i dobre vrsti.

Nasna vinareka zadruga u Poli započela je djelovati blagotvorno, a naši puk pozdravljaju ju velikim pouzdanjem. Sami soljaci gorore: „da nije bilo te zadruge, talijanska gospoda bila bi kuhovala naš teren za njihove makinje“.

Naše vinogradare upozorujemo, da nam iz pojedinih selah priode imena boljih i starijih vinogradara, i po priliči broj hektolitra vina, što ga u selu izmade i vrati vina, jer čemo na to selu upozoriti naše trgovce iz Kranjske Hrvatske itd. da se pak u slučaju potrebe obrate ustmeno u pismeno na dotične osobe.

Pozor! Pod tim naslovom zadnjom broju zagrebačkog „Kat. Lista“ koliko aliđi: Pred kapitularni vikarijat naš dobio je od nuncijature apostolske u Beču službeni ubavist, a ovime je p. n. svećenstvu zegreb, nadbiskupije za ravnanje prihodio, da po Evropi putuju neki Ivan Audo, koji se izdaje za kaldejskoga biskupa, te se usuduje takodjer smakova biskupske časti rabiti itd. Za to apostolsku nuncijaturu upozoruje na to, da se tomu nazivobiskupu — ako bi i naše krajove došao — nigrdo ne dopusti služiti sv. misu, pa da se mu ne dade nikakova milostinja, ako hri su njih u ime svoje to božje crkve zamolio.

Vozni red na južnoj željeznicici: Uprava te željeznicice izdala je 1. oktobra sljedeći vojni red: U 7:50 u jutro brzovlak za Beč; u 8:20 brzovlak za Italiju preko Nabrežine; u 9 sati omnibus vlak za Italiju; u 9:55 pošt. vlak za Beč. U 4:35 podno omnibus vlak za Italiju preko Nabrežine; u 8:20 pošt. vlak za Beč; u 8 sati večer brzovlak za Beč te za Gorice i Italiju; u 8:05 mješovit vlast preko Nabrežine do Mürzuschiha (svora u Nabrežini za Italiju).

Dolazak vlakova: U jutru u 7:28 mješovit vlak; u 8:50 brzovlak iz Gorice; u 9:25 brzovlak iz Beče; u 10:20 pošt. vlak iz Beče (svora sa Rieckom); u 11:15 omnibus vlak iz Italije; u 6:18 p. p. pošt. vlak iz Beče; u 7:33 večer omnibus vlak iz Italije; u 8:47 brzovlak iz Beče te iz Italije. Na državnoj željeznicici vredni vojni red od 1. maja 1893.

Koledar „Danica“ za 1894. mogu dobiti naši prijatelji na Puličići kod gosp. Jakova Kiro, trgovca u Medulinu uz oblijanu cijenu. Bez toga koledari nobi imala ostati nijedna obitelj, u kojoj je barom jedan član, koji znade čitati. U „Danici“ imade osim običnih koledarskih podataka, vrlo poučnih i zabavnih članaka, pričevi, pjesme, vesti itd. Propručamo dakle što toplije krasne našu „Danicu“ svim našim čitateljima.

Naredba. Od strane magistrata bijaše odlučeno, da se morsa na svaku kućnu

vrata glavnoga grada prilispiti naputke, kako valja postupati proti priećoj pogibelji od kolera, te je našlože magistratko vječe po svjetu zamjenika nadbiskupa g. dr. Schermannu, da kotarski predstojnik u očiglednoj pogibelji awo poduzmu kako bi se zapričio epidemija. Umjesto onih nam se, da upozorimo sl. občinstvo, da je u dobi epidemije najbolje preventivno sredstvo dobar konjak, kakvim se je pokazao prošle godine konjak iz tvornice grofa Esterházyja. Pošto se joj je tvaornica nadavno pretvorila u dioničko društvo, kojega glavno ravnateljstvo u pravom redu na to pazi, da se za destiliranje konjaka upotrebi čista i dobro vino, upozorujemo sl. občinstvo na znamenje konjaka „**“ i „***“ ove tvornice posebnom opaskom, da se taj konjak može uveriti sa najboljim proizvodom francuskih tvornica, dodim njegova utjecajna cijena dopušta svakomu, da si ga lako priskrbni. Dobiva se svuda. Naslov: Dioničko društvo tvornice konjaka grofa Esterházyja u Budapešti.

50.000 for. jest glavni zgoditak već insbruku od 50 nov. lutrija. Upozorujemo naša vredne džatolje, da će biti vuočba dne 28. oktobra.

Listnica uredničta.
Gosp. J. M. u K. Ivoli pridržati za ono knjižico. Bratislavski odzdrav!

Listnica uprave.

Gosp. A. S. Pueblo-Colo. Primili smo 2 dolara, t. j. for. 5.08. Da ste nam zdravo u tih dana tekib stranak!

Priopšljano.*

Čujem, da su nekoj kaufmanskim moći prijateljima postali u zakutini listići Alpi Giulia* na presvj. g. biskupa Flappa otvoreno pismo, u kojim bi htjeli oprati zamrljano staro rublje, koje su najviše sacili zamazali, i kojim bi me htjeli odavale otjerati. Ja pitam ovim teđnom prijatelje: jesli nijem do sv. viore ili do moje osobе? Nadjele pitam ih, zašto me nisu tužili ordinarijata ili prevara, biskupu dok sam u nijem črašnje zaborao i do sam im bio „un sacerdote buono e bravo“? Ali da, odspite sam ih upoznat i okreumao im ledja (tužna mi majka, što nisam prije, moj preveliki grijeh) i otkad nepušam u kralješko-karenjački rok, odat sam postao po mnenju tih deljila najveće zlo na svjetu. Jesli to poštano, jesli to dijono beneverkaška gospodo? Neobičio li, da Vas isti Talijani odajuju i da Vas se u brk smiju. Ili možda mislite, da uživam u Poreču kakvu protekiju, pak da duju Vašim bezdušnim očnjivanjem izgubiti? Varato se ljuto, go spodio beneverkaški. Nu, Vi se nadate, da čete mene prognati kano što ste prognali mojega suzumjaka Slovence, veleć gosp. Andriju Benigaru, pod kojim sta rovali i kopali dok Van nije crna spletka uspjela. Podje li Van za rukom zlobne nakaneads, tad čelo moći i javno kazati ono, što govorite tajno i medju sobom, da ste naime vi s sami ordinarijat, da dinito se svedenici slavenske krvi što Van je drag, jer Van u Poreču poslužili moraju. Međutim znate, da se Van nebojim i da će doći i Van crni petak, a Vašim smradnim novinam u Rovinju, Full itd. poručam ovim, da nisu vredne niti mogu prezirati. Lievajte dakle i usapred Vanu žud u one kaljuže proti meni, nu ja ču si u budućnosti još bolje nosa začepit.

Da sto mi zdravo, gospodo beneverkari!

U Kenfanaru, dne 9 listopada 1893.
Van, obljubljeni*
Ivan Cotelj v. r., kapelan.

* Za članke pod ovim naslovom neodgovara uredničtvu. Op. Ured.

JAVNA ZAHVALA.

Podpisanim: Vjekoslav Kinkeli i Josip Kinkeli iz dolnjeg Rukavca, izgorjeli su dne 5. septembra t. g. noću italo sa svjedom, osigurane kod banke „Slavijo“ u Pregu.

Slavna banka „Slavijo“ dala je odmah po svojem povjereniku g. Mirku Jelkiću u Kastvu štetu procijent u putem istoga gospodina izplatiti nam je podpuno osigurane svote, neobnovi ni novčića, dapače još k tomu dodala 12 for. kao dar vatrogascima u Rukavcu.

Mi se sl. banki „Slavijo“ ovim javno zahvaljujemo u ime svoje i u ime podarovanih vatrogasaca, te preporučamo „Slaviju“ svakomu, koji jede, da bude proti nesreći od požara osiguran.

Ovom prigodom zahvaljujemo svim susjedom i občinama, koji su onako mnogočrno priskočili noću, da požar pogase i očuvaju ostale sgrade od sigurnog požara.

U Rukavcu, dne 6. oktobra 1893.

Vjekoslav Kinkela.
Josip Kinkela.

Opomena.*

Danas Vas, g. kazneni branitelju, R. C. u Tratu opominjem, da mi za osam dana svetu od 56 for. 86 novčić i 60% kamata od god. 1878., koju mi dugujete za koštu, vino i gotovih novaca šaljete, te protivnom slučaju objelodaniti mi Vaše cijelo ime u listu „Naša Sloga“, a zatim sudbenu proti Vam postupati.

Petrinja, dne 1. oktobra 1893.

Sa čestovanjem
Jos. F. Glasser.

* Za članke pod ovim naslovom neodgovara uredničtvu.

Železnato vino

pripavlja G. Piešec, lokar u Ljubljani.

V tom vino je raztopljen željezo tako, da jo mora probavljati tudi najslabiji feloden, radi dešar je rabišo u najboljem vspohom oscue s nezdanošću krovje, kakor tudi take, ki se oslabele valed bolezni.

No mors se za toj zadostno prizorčati materav, katerim je manco do zdravja svoje doce. Bleši, mravlji otroci, te sploh takci, kateri izgleđajo boljino, so valed nezdanošću svoje krv rudo bolj podvrivni otroški bolezni ter tudi lagile na tih poginju ali pa jih zmoroje mnogo težavne nego zdravi u kropki.

Velod rabe tega vina okrepi želodes; množi se tek, probavljano je lahko, moži se na mno brano letlikanj potrebu kri ter vido se sveza barva, koja znači zdravo. — Cena steklenici for. 1. — Večje steklenice f. 1.50. Zunanje narodno izvješće so točno proti poštne povoznji. 14-21

Preporučamo adresu:
„Istarska vinarska zadruga“
u Puli (Istra),
koja je ovih dana započela poslovati.

Ernest Šverljuga
brigač

ulica Stadion br. 1, Trst,
preporuča se 20-14
p. n. slavenskom občinstvu Trsta,
okolice i blžnjih Istarskih mjesto
za blagohran posjet.

ESENCE

za bezoblačno i nepogrešivo proizvajanje svakajki festiških pida, finih stolnih likera, te specijalitetu raspoljivim favoritnim vrstam. Uz to nudim otenak azenon, 80%, komički čisto, za prizvajanje u godno moćnog vinskih posjet.

Clenik salje franko:
Carl Philipp Pollak,
tvornica specialiteta esence
Prag.

Traži se čestite zastupnike.

Štrečaljke i sumporišače za trte inžinira Živica.

mlini i stiskalnice za vino, sisaljke ili pumpi za svaku porabu, cieve svake vrsti i pipe, motori (stroji za gonjenje drugih strojeva) na paru i sa petrolejem, te svakovrstne druge strojeve i sve potreboće za iste

dobiva se ujek u skladislu tvrdike

Schivitz & Comp.
(Živic i drug.)

Via Zonta broj 5 u Trstu.

Svi strojevi za poljodjelstvo, vinarstvo i vino iz voća!

Mlatilnice, vitelje, triori, mlini za čišćenje žla, strojevi za rezanje krme, samoradni strojevi proti peronospori, tiskaonicice za vino, ulje i voće; mlinovi za voće; predmeti za konobne; sisaljke za sve potrebe, kamo što svi strojevi za poljodjelstvo, vinarstvo i pridržavanje vina iz voća — razrašljive najnovijeg i najboljeg sustava:

IG. HELLER u BEČU 20-15
2/2 Praterstrasse N. 78.
Bogato ilustrirano katalogo u hrvatskom, njemačkom, talijanskom i slovenskom jeziku
članje badava i franko.

Najpovoljniji uvjeti, jamstvo i pokus.

Opetovano obaljene cijene! — Preprodavač dobiju popust.

Predzadnji
teden!

Predzadnji teden!

INOMOSTSKE SREĆKE à 50 NVČ.

glavni dobitek 50.000 goldinarjev.

Srećke à 50 nc. priporočajo:

Gius. Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & C., Daniele Levi & C., Girol. Morpurgo, Ig. Neumann, M. Nigris.

Predzadnji
teden!